

Júnior, la cara (in)visible dels Pujol

El fill gran de l'expresident és l'únic membre de la família que ha passat per la presó per la presumpta trama de "gestió fraudulenta" derivada de la "deixa" | María Victoria Álvarez, de qui va ser amant, va descriure a la policia els viatges a Andorra amb grans quantitats de diners al cotxe | Els comptes al país pirinenc són la base de la investigació policia, que arrenca el 2012

Pujol Ferrusola, en un moment de la seva compareixença. | Adrià Costa

Com passa amb els personatges que han fet vida a les tenebres, la vida de Jordi Pujol Ferrusola conté aspectes de llegenda (<http://www.naciodigital.cat/noticia/129917/tentacle/fosc/familia/pujol>) . Com aquella que diu que va comptar els bitllets d'una presumpta comissió d'un empresari de la construcció enmig d'un restaurant, com recorda un alt dirigent nacionalista en privat citant la versió de l'empresari. I aquella que diu que va conduir a tota velocitat un vehicle d'alta gamma, possiblement un Ferrari, per poder veure un partit en directe de l'USAP de Perpinyà, club del qual és seguidor. O aquella en què va aparèixer en el moment just -és a dir, quan ningú l'esperava- enmig d'una operació de la Generalitat relacionada amb un immoble públic. Així era Pujol Ferrusola, el Júnior, l'únic membre de la família que ha posat els peus a la presó. Ha passat per Soto del Real (<http://www.naciodigital.cat/noticia/129929/preso/sense/fianca/jordi/pujol/ferrusola?rlc=a1>) , una presó que s'ha convertit en el millor retrat -amb tints costumistes- de la corrupció existent arreu de l'Estat. En podrà sortir si paga 3 milions (<http://www.naciodigital.cat/noticia/134031/lilibertat/sota/fianca/jordi/pujol/ferrusola>) .

Hi va ingressar fa dos mesos, acusat d'evadir uns 30 milions d'euros des que va començar la investigació contra la seva família. Es podria deduir fàcilment que els problemes dels Pujol arrenquen el 25 de juliol del 2014, quan el patriarca confessa la presumpta "deixa" tants anys

sense regularitzar

(<http://www.naciodigital.cat/noticia/71931/jordi/pujol/reconeix/haver/tingut/diners/estranger/manera/irregular>) , però tot arrenca abans. De rumors sempre n'hi havia hagut -la ubiqüitat dels qui han triat l'ombra sempre genera suspicàcies-, però no és fins al 2010 que totes les brames ascendeixen a la categoria d'operació política, i més tard policial. Una examant de Pujol Ferrusola, María Victoria Álvarez

(<http://www.naciodigital.cat/noticia/133675/maria/victoria/alvarez/peo/necessari#comentarios>) , va dinar l'estiu d'aquell any amb la presidenta del PP a Catalunya

(<http://www.naciodigital.cat/noticia/133695/victoria/alvarez/reitera/jos/zaragoza/estava/darrere/gravacio/camarga>) i li va explicar -a banda de detalls que res tenen a veure amb els moviments il·lícits de diners- el modus operandi del Júnior per portar diners a Andorra.

Se li atribueix un paper influent i discret en l'apartat financer de Convergència, tot i que van ser pocs els qui es van atrevir a denunciar davant Pujol el paper del seu fill gran

Álvarez va descriure les bosses d'esport plenes de bitllets de 200 i 500 euros allotjades al maleter d'un cotxe a l'estació de l'AVE de Lleida, i finalment decideix -impulsada pel PP, tant per Sánchez-Camacho com pel cap de gabinet de Mariano Rajoy, Jorge Moragas, amb qui va compartir pupitre de menuda- denunciar Pujol Ferrusola. Aquí arrenquen, en certa manera, els problemes judicials de la família. El jutge José de la Mata ha arribat a la conclusió que els beneficis il·lícits generats per la "gestió fraudulenta" de la "deixa"

(<http://www.naciodigital.cat/noticia/130009/jutge/atribueix/jordi/pujol/titularitat/fortuna/familiar/andorra>) arriben als 70 milions d'euros. Un escorcoll, fa dos mesos, a casa de Pujol i Marta Ferrusola (<http://www.naciodigital.cat/noticia/129940/policia/nacional/escorcolla/domicili/jordi/pujol/seu/fill/gran>) va permetre avançar en el cas, que es lidera des de l'Audiència Nacional.

No és cap secret que l'Estat ha tingut interès en buscar les pessigolles -i les truculències- als Pujol des que va arrencar el procés. En els anys de l'autonomisme, amb l'expresident de la Generalitat i fundador de Convergència arrasant a cada convocatòria electoral -ningú ha arribat mai als 72 diputats del 1984, xifra impensable avui en dia-, la figura de Pujol era intocable. Els seus fills van créixer amb el pare ja de president i el gran, que es presentava sempre com a "dinamitzador econòmic", va deixar aviat de jugar a la política de cara a la galeria. Se li atribueix un paper decisiu en la successió del seu pare en favor de Mas, de qui es considera un amic "íntim", però mai davant les càmeres. El seu èxit en els negocis requeria la dosi perfecta de proximitat i discreció.

Germà gran (i amb caràcter)

La figura del Júnior no s'explica sense tenir en compte el paper de germà gran. De formes contundents, no sempre delicat amb els Pujol que venien darrere seu, es va aficionar ràpidament al rugbi. Tot i assenyalar, en l'única vegada que ha concedit una entrevista, que ell no tenia cap intenció de fer política sinó que li interessava més la vessant comercial dels negocis, es va implicar en la fundació de la JNC i en el GEN, un grup elitista de joves nacionalistes. Dins de Convergència mai va ser ben vist, tot i que van ser pocs els qui van alertar de les activitats perilloses del fill gran de l'expresident.

En aquesta època es va enemistar amb Joaquim Triadú, que acabaria sent conseller de Presidència amb el seu pare. Ara Triadú treballa a PriceWaterhouseCoopers, una gran auditora.

Pujol Ferrusola no oblidar: en la compareixença al Parlament del 23 de febrer del 2015, va assenyalar que ell no tindria els problemes que té amb la justícia si tingués el paraigües d'una empresa com aquesta. Al llibre *Ara sí que toca*, del periodista Francesc-Marc Álvaro, s'hi radiografia el paper del Júnior i s'hi descriuen maniobres per influir en els governs del seu pare. A l'expresident, que no s'ha pronunciat públicament sobre els problemes amb la justícia del seu fill gran, se li atribueix cert penediment per no haver sabut frenar les activitats fosques del primogènit.

Jordi Pujol Ferrusola (dreta), amb el seu advocat, Cristóbal Martell. Foto: Europa Press

Pujol Ferrusola i la seva germana Marta eren els únics majors d'edat quan va morir l'avi Florenci, i van ser els únics informats de l'existència en comptes opacs -i en dòlars- d'una quantitat propera als 140 milions de pessetes. A partir del 1992 va ser el Júnior qui es va encarregar de gestionar la presumpta "deixa", quan feia 12 anys que el seu pare era president de la Generalitat. Pujol Ferrusola, en la compareixença al Parlament, va descriure una relació molt propera amb el seu avi, retratant passeigs llargs en tardes de diumenge que suggerien una sintonia molt més gran que amb el seu pare.

Els germans, que de petits li tenien molt respecte, estan tots imputats per l'afer de l'herència. Oriol Pujol, l'únic que va fer carrera política, es va desfer dels diners -un milió d'euros- i els va entregar al primogènit. Qui va ser secretari general de Convergència, que va haver de plegar després de ser imputat per tràfic d'influències en el cas de les ITV (<http://www.naciodigital.cat/noticia/52903/oriol/pujol/plega/dels/carrecs/seva/imputacio/cas/itv>), va assegurar davant del jutge que se sentia "contaminat" per aquells diners. L'adéu del cinquè fill de Pujol es va precipitar no només pel cas de les ITV, per cert: Mas va començar a desconfiar a mida que apareixien informacions sobre la família als mitjans, i al juliol del 2014 va tenir lloc l'adéu definitiu de qui es posicionava com a successor.

"Problemes per viure"

Davant del jutge De la Mata va dir que tenia "problemes per viure" arran de l'embargament dels

comptes corrents. Uns comptes corrents, per cert, que el van enfrontar amb la seva exdona, Mercè Gironès, que presumptaven no coneixia determinades sumes de diners allotjades a l'estranger. Gironès ha mantingut un perfil molt baix des que va esclatar tot el cas, i es va acollir al seu dret de no declarar quan se la va citar, el 23 de març del 2015, a la comissió parlamentària sobre el frau fiscal i la corrupció. Els germans Pujol sí que van acabar responnent preguntes dels diputats.

Aquests "problemes per viure" del primogènit entronquen amb aquell "no en tenim ni cinc" de Marta Pujol Ferrusola, de qui el Júnior ha heretat el caràcter. N'és un exemple el gest teatral amb què va entregar a David Fernández, president de la comissió del cas Pujol, el DVD de la conversa entre María Victoria Álvarez i Alicia Sánchez-Camacho. O quan va admetre, sense cap mena de problema, que no cal ser un "especialista" per fer una cosa bé. Els diputats, aquell febrer de fa dos anys, van quedar sepultats per la informació -interessada- que els va subministrar el fill gran de la família.

Oriol Pujol, l'únic membre de la família que va tenir trajectòria política de primer nivell, li va cedir els diners de la "deixa" perquè se sentia "contaminat" per aquells diners

Si existeix *operació Catalunya*, en certa manera, és per dos motius: per l'interès de l'Estat en trobar casos de males pràctiques dins del sobiranisme, i també perquè aquestes males pràctiques han existit al llarg de dècades. El transport descrit per Álvarez de diners a Andorra en bosses d'esport de Pujol Ferrusola indica un grau d'impunitat, de saber-se intocable, que ha acabat provocant la imputació generalitzada de tota la família. I no és una família qualsevol: durant anys, el pare s'erigia no només com el president de la Generalitat, sinó també com el tòtem del catalanisme.

El seu primogènit habita ara a Soto del Real a l'espera que faci efectiu el pagament de la fiança (<http://www.naciodigital.cat/noticia/134031/llibertat/sota/fianca/jordi/pujol/ferrusola>). Fins ara, el jutge havia refusat tots els intents de deixar-lo anar que havia intentat la defensa. La investigació policial que s'obre el 2012 ha acabat contaminant la família, que ha hagut de viure moments de molta tensió interna abans i després de la confessió del pare. Una cadena d'esdeveniments que han fet visible Jordi Pujol Ferrusola. I això, en els personatges acostumats a l'ombra, és el pitjor dels pecats.